

Sygn. akt VI Gz 208/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Michalina Sanecka**

Protokolant: asyst. sędz. Jarosław Różycki

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **M. W. P.U.H. (...) N.**

przeciwko: **(...) Spółka jawna w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego
w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 26 maja 2014 r.,
sygn. akt V GC 1582/13,

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VI Gz 208/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 26 maja 2014 r., sygn. akt
V GC 1582/13, Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty
od apelacji.

Uzasadniając motywy swego rozstrzygnięcia Sąd I instancji przywołał treść art. 103 ustawy o kosztach sądowych
w sprawach cywilnych oraz stwierdził, że w świetle w/w przepisu wnioskodawca ma obowiązek wykazania, iż
jego sytuacja majątkowa nie pozwala mu na poniesienie kosztów sądowych. Przy czym nie jest wystarczającym
samo oświadczenie w tym zakresie, gdyż sytuację majątkową można wykazać za pomocą wszelkich dowodów, tj.
wyciągów z ksiąg, bilansów, sprawozdań rachunkowych, wyciągów z kont bankowych (art. 227 – 234 k.p.c.). Sąd I
instancji stwierdził, że pozwana nie wykazała przesłanek uzasadniających zwolnienie go od opłaty od apelacji 100 zł.
Nie udowodnił on bowiem swojej bieżącej sytuacji majątkowej, nie przedłożył żadnych dokumentów obrazujących
aktualną sytuację finansową, chociażby wyciągu z rachunków bankowych spółki i raportów kasowych za ostatni okres.
Ograniczył się jedynie do gołosłownego stwierdzenia
o niemożności poniesienia kosztów oraz poprzez dołączenie dokumentów s postaci zawiadomienia o dokonaniu zajęć
przez Komornika Sądowego oraz Naczelnika Urzędu Skarbowego.

Pismem z dnia 07 lipca 2014 r. pozwana wniosła zażalenie na powyższe postanowienie domagając się jego zmiany poprzez zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu pozwana zarzuciła naruszenie art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego błędne zastosowanie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie wskazał Sąd Rejonowy, iż zgodnie z art. 103 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. nr 167 poz. 1398 z późn. zm.) sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Zawarte w art. 103 u.k.s.c. sformułowanie "jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie" należy przy tym rozumieć jako obowiązek wykazania trwałej niemożności uzyskania środków na uiszczenie kosztów sądowych. Dalsze uwagi tego Sądu zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, a odnoszące się do wykładni tego przepisu są również zasadne. Rzeczywiście podstawową i jedyną przesłanką umożliwiającą zwolnienie osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niebędącej osobą prawną od kosztów sądowych jest wykazanie braku dostatecznych środków na pokrycie tych kosztów.

Wniesione zażalenie nie odnosi się do argumentacji Sądu Rejonowego w tym zakresie. Podnosi natomiast wyłącznie argumenty wskazujące na trudną sytuację finansową w związku z trudną sytuacją gospodarczą w kraju jak i za granicą. Taka sytuacja nie jest jednak równoznaczna z brakiem środków na zapłacenie 100 zł tytułem opłaty od apelacji. Strona pozwana tego nie wykazała. Nadto wskazując, iż inne należności – choć z trudnością – realizuje, potwierdziła, iż dysponuje określonymi środkami. Przeznacza je jednak na inne – ważniejsze w jej przekonaniu - cele. Jej stanowisko w tym względzie na aprobatę nie zasługuje. Obowiązek uiszczenia, należących do zwykłych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej, kosztów sądowych nie jest mniej istotny. Koszty te nie stanowią bowiem kategorii kosztów mniej ważnych.

W kontekście powyższych argumentów Sąd Okręgowy rozpoznając niniejsze zażalenie w pełni podzielił stanowisko Sądu I instancji co do braku podstaw do zwolnienia pozwanej spółki od opłaty od apelacji w sprawie. Ponadto należy zauważyć, że na obecnym etapie postępowania pozwana jest zobowiązana do uiszczenia kwoty 100 zł. Uiszczenie powyższej opłaty, nawet przy trudnej sytuacji majątkowo - finansowej spółki, biorąc pod uwagę, że pozostaje ona w obrocie gospodarczym i nie został złożony wniosek o jej upadłość, nie powinno stanowić dla wnioskodawcy obciążenia finansowego niemożliwego do poniesienia.

Reasumując Sąd Okręgowy zażalenie pozwanego z powołanych wyżej powodów jako bezzasadne - na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. - w całości oddalił, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)